

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – București
Serviciul Soluționare Contestatii 1**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - București

Str.Prof.Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2,
București

Tel: 021.307.57.64; Fax: 021.305.74.44

e-mail:Date.MunBucuresti.MB@mfinante.ro

Număr de înregistrare operator de date cu
caracter personal ANSPDCP: 20494

DECIZIA nr. /
privind soluționarea contestației formulată de
.X.
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Biroul Vamal de Frontieră Constanța Sud prin adresa nr.x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x, cu privire la contestația depusă de **.X.**, **CUI x**, cu sediul în x, reprezentată legal prin Administrator – x.

Obiectul contestației nr.x, transmisă prin curier, înregistrată la Biroul Vamal Constanța Sud sub nr. x, transmisă către D.G.R.F.P.B cu adresa nr. x și înregistrată la D.G.R.F.P.B. Serviciul soluționare contestații 1 sub nr. x, îl constituie Decizia nr. x pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, prin care organul vamal a stabilit în sarcina societății obligații suplimentare în sumă totală de **x lei**, după cum urmează:

- taxe vamale = x lei
- accize = x lei
- TVA = x lei
- Accesorii = x lei

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 alin. (1) și alin (2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este învestită să soluționeze contestația formulată de **.X.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin Decizia nr. x pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă în baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale din cadrul Biroului Vamal Constanța Sud au stabilit în sarcina societății .X. obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **x lei**, astfel: taxe vamale = x lei, accize = x lei, TVA = x lei, accesorii = x lei.

Controlul vamal a fost efectuat în vederea aplicării legislației vamale și întocmirii actelor administrativ fiscale care se impun în scopul stabilirii debitorului vamal, cuantumul datoriei vamale care s-a născut ca urmare a dispariției / lipsei nejustificate din Zona liberă Constanța Sud a mărfurilor (băuturi alcoolice: 142 baxuri * 6 sticle * 1,75l marca x) cu statul vamal necomunitar, aparținând .X., pentru care s-a constatat, la data de x consumul sau utilizarea, în zona liberă, în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

În urma controlului efectuat au rezultat următoarele, în ordinea cronologică a constatărilor:

Conform evidențelor vamale ale Biroului Vamal Constanța Sud, prin adresa înregistrată la biroul vamal sub nr.x și în baza contractului de depozitare nr.x încheiat cu x (denumit în continuare x) , .X. a solicitat transferul și depozitarea, în magazia –depozit 2.3 a **2.321 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x**, cu statul vamal necomunitar, origine Canada și USA, aflate în containerele x, x. Mărfurile au făcut obiectul **invoice-ului nr.x** packing list din x și au fost achiziționate la pretul de x usd/bax (1bax= 6 sticle de plastic *1,75 l/sticlă), rezultând o valoare totală de x usd, astfel:

- whisky x = 774 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă * x usd/bax = x usd
- rom x = 774 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă * x usd/bax = x usd
- vodcă x = 773 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă * x usd/bax = x usd

Cele 2.321 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă au fost introduse în Zona liberă Constanța Sud și plasate în magazia-depozit 2.3 în data de x sub supraveghere vamală în prezența unui lucrător vamal, a reprezentanților .X. și a magazionerei din cadrul x. Conform verificărilor efectuate în evidențele biroului vamal, pentru aceste mărfuri, nu a fost constatată scoaterea lor din Zona liberă Constanta Sud cu îndeplinirea formalităților vamale și acordarea unei destinații vamale cu respectarea prevederilor legale privind regimul zonelor libere.

În data de x, ca urmare a desfășurării unui control vamal la un operator autorizat să desfășoare activitatea de depozitare în Zona liberă Constanța Sud în magazia-depozit 2.2 aparținând x, reprezentanții biroului vamal împreună cu reprezentanții x (denumit în continuare x) au constatat că, în afara mărfurilor depozitate în spațiile închiriate de diferiți operatori în zona liberă, pe culoar, în interiorul magaziei-depozit 2.2, se aflau mai multe partide de marfă într-un container, neetichetate, pentru care nu erau întocmite fișe de magazie și

evidențe operative și despre care magazionerii x nu aveau cunoștință dacă sunt abandonate sau nu.

Întrucât la solicitarea x către x privind mărfurile posibil abandonate aflate în magazia-depoziț 2.2 nu s-au primit informații clare privind starea juridică și cantitatea mărfurilor, s-a procedat la verificarea, în perioada 17.05.2013-22.05.2013, de către autoritatea vamală a felului și cantităților de mărfuri, constatări înscrise în procesul verbal înregistrat la x sub nr.x din care rezultă o cantitate totală de **2.179 baxuri *6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x**, astfel:

- whisky x = 1055 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă
- rom x = 603 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă
- vodcă x = 521 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă

Având în vedere diferențele cantitative între mărfurile introduse în zona liberă în august 2005 de **.X.** în baza invoice-ului **nr.x** (când nu a fost efectuat controlul vamal pentru identificarea cantităților pe fiecare sortiment de băutură alcoolică, au fost numărate doar baxurile descărcate din containere) și cele constatate în urma verificării din mai 2013, respectiv **142 baxuri *6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x**, x a solicitat mai multe clarificări printre care și clarificări privind regimul juridic/legal/contractual al mărfurilor necomunitare (băuturi alcoolice) atât către **.X.** cât și către x.

În urma răspunsurilor primite și a documentelor aflate în posesia x, organele vamale au tras următoarele concluzii:

- **.X.** a desfășurat activități de depozitare și comercializare mărfuri în x, din iulie 2005 în baza contractelor de depozitare nr.x și nr.x încheiat cu x care a încetat în 31.03.2008. Începând cu 01.01.2007 **.X.** nu a notificat x privind desfășurarea activității de depozitare în x, nu a efectuat demersuri în vederea obținerii aprobării evidenței operative și nu a notificat biroul vamal la încetarea desfășurării activității de depozitare în zona liberă odată cu încetarea contractului de închiriere a spațiului de depozitare din magazia-depoziț 2.3;
- **.X.** nu a abandonat băuturile alcoolice marca x introduse în x în august 2005 și se află în continuare în posesia/proprietatea lor, atâta timp cât nu a prezentat nicio declarație autentică/renunțare în scris cu privire la abandonul mărfurilor. **.X.** avea și are obligația să asigure depozitarea, conservarea și luarea măsurilor împotriva sustragerii sau dispariției băuturilor alcoolice marca x depozitate în zona liberă atâta timp cât în contractul de închiriere nr.x nu a fost identificată obligația x de a asigura paza mărfurilor;
- Având în vedere că din băuturile alcoolice regăsite în invoice-ul nr.x nu au fost scoase din Zona liberă cantități prin efectuarea formalităților vamale (exceptând cele 2 baxuri de 6 sticle pentru analizele de laborator), cantitățile constatate în minus la inventariere, respectiv 142 baxuri * 6 sticle * 1,75 l/sticlă sunt considerate dispărute – consumate în zona liberă, în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare. x nu cunoaște data la care s-a consumat marfa constatată lipsă și nici persoana care a participat la consumare sau utilizare și care știa sau ar

fi trebuit să știe că mărfurile au fost consummate sau utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

Ținând cont de cele constatate, organele vamale au stabilit că marfa constatată în minus la inventariere se află în proprietatea .X., aceasta fiind persoana în cauză obligată la plata datoriei vamale, valoarea în vamă a mărfii fiind stabilită la pretul de achiziție.

Astfel, pentru mărfurile constatate la inventarierea din mai 2013 din magazia-depozit 2.2, constatare consemnată în procesul verbal înregistrat la biroul vamal sub nr.x, ca fiind dispărute din gestiunea .X. - 142 baxuri * 6 sticle * 1.75l rom x, cu concentrație alcoolică de 40% și considerate ca fiind consumate sau utilizate în zona liberă, în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare, se constată nașterea unor datorii vamale în sumă de x lei: TVA în sumă de x lei, taxe vamale de import în sumă de x lei, accize în sumă de x lei și un quantum total de accesorii vamale datorate (dobânzi și penalități) în sumă de x lei.

Datoria vamală a fost stabilită în sarcina ultimei persoane cunoscute de autorități ca fiind în posesia bunurilor, respectiv .X., ținând cont de faptul că în cazul de față nu se cunoaște nici data la care s-au consumat bunurile și nici persoana care a participat la această consumare sau utilizare.

II. Prin contestația nr.x, înregistrată la x sub nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x împotriva Procesului verbal de control nr.x precum și a Deciziei nr.x pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, .X. susține următoarele:

- nu se fac răspunzători de „consumul sau utilizarea mărfurilor respective” constat în data de 22.05.2013, subliniind faptul că din data de 31.03.2008 contractul de depozitare încheiat cu x a încetat;
- actele contestate au fost întocmite eronat de autoritatea vamală cu nerespectarea prevederilor art. 227 alin. (3) și (4) din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României;
- depozitarea bunurilor a fost făcută în data de 05.08.2005 în magazia-depozit 2.3, din incinta nr.1A, ori organul vamal a constatat, în data de 14.05.2013 prezența mărfurilor în magazia-depozit 2.2;
- în conformitate cu invoice-ul nr.x și cu certificatul de origine, subscrisa este doar destinatar al bunurilor, astfel pe cale de consecință nu a fost inițiată nicio acțiune în vederea preluării bunurilor, mai ales că nu există niciun document care să ateste calitatea subscrisei de proprietar sau mandat/împuternicire de la proprietarul bunurilor;
- prin adresele nr.x și nr.x x ne-a comunicat faptul că bunurile aflate în zona liberă sunt considerate abandonate, respectiv dacă în termen de 5 zile/30 zile de la data adresei nu sunt preluate de societatea noastră, acest lucru va fi considerat o renunțare tacită asupra proprietății mărfurilor abandonate iar x se va afla în situația unui bun proprietar al bunurilor în conformitate cu prevederile art.562 pct.2 și art.941 pct.2 din Codul Civil. În niciuna din cele două adrese primite de la x nu ne-a fost indicată vreo

- obligație legală în sarcina subscrisei de a-și manifesta în scris punctul de vedere cu privire la abandonul mărfurilor și intrarea acestora în posesia x;
- cu privire la lipsurile constatate de autoritatea vamală, reprezentanții societății nu au mai avut acces la aceste bunuri din luna martie 2008, iar fiecare accesare a spațiului de depozitare a bunurilor a fost făcută în prezența unui reprezentant al x și al unui inspector vamal, astfel orice „operațiune de utilizare sau consum” a bunurilor în cauză, ar fi fost notată de aceștia, cu atât mai mult cât magazionerul de la x consemna într-un registru toate eliberările de marfă;
 - legiuitorul, în vederea întocmirii de acte fiscale pentru regularizarea situației, în situația în care se constată faptul că unele bunuri au fost consemnate în zona liberă, impune autorității vamale să identifice persoana sau persoanele responsabile de consumul sau utilizarea acestor bunuri, precum și altă persoană care știa sau ar fi trebuit să știe că bunurile au fost consumate sau utilizate. Mai mult, legiuitorul a dispus și că, în cazul în care persoana vinovată nu poate fi identificată, atunci responsabilitatea plății taxelor vamale cade în sarcina ultimei persoane care se află în posesia bunurilor în cauză;
 - în conformitate cu prevederile art. 23.1 din contractul de depozitare nr.x, de la data de 30.04.2008 acest contract a devenit contract de garanție reală – gaj asupra mărfurilor depozitate instituit în favoarea x, întrucât de la data de 31.03.2008, am sistat efectuarea de plăți către depozitar;

Tinând cont de toate aspectele de mai sus și punând accent pe adresele trimise de x prin care bunurile au dobândit statul de „bunuri abandonate” și au trecut în posesia x, rezultă în mod clar că toate actele administrative întocmite în vederea calculării taxelor vamale au fost emise în mod eronat și nelegal pe numele subscrisei, cu atât mai mult cu cât legiuitorul prin Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României a indicat clar și fără posibilitatea vreunei interpretări a textului de lege în sarcina cui se vor calcula taxele vamale în situația în care se constată că unele bunuri au fost consumate sau folosite în zona liberă.

Totodată contestatara solicită suspendarea executării până la soluționarea prezentei contestații.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, susținerile societății și prevederile legale pe perioada supusă controlului se rețin următoarele:

3.1 Referitor la stabilirea debitorului vamal în cazul mărfurilor constatate lipsă la inventariere

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea stabilirii în sarcina societății .X. a drepturilor vamale aferente băuturilor alcoolice aflate în depozitul din incinta Zonei libere Constanța Sud în condițiile în care la

controlul fizic efectuat de organele vamale s-a constatat lipsa a 142 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x.

În fapt, urmare desfășurării unui control vamal la un operator autorizat să desfășoare activitatea de depozitare în Zona liberă Constanța Sud în magazia-depozit 2.2 aparținând x, reprezentanții biroului vamal împreună cu reprezentanții x au constatat că, în afara mărfurilor depozitate în spațiile închiriate de diferiți operatori în zona liberă, pe culoar, în interiorul magaziei-depozit 2.2 și într-un container depozitat în fața magaziei, se aflau mai multe partide de marfă, neetichetate cu aparținătorul pentru care nu erau întocmite fișe de magazie sau evidențe operative și nu se cunoștea de către reprezentanții x dacă erau abandonate sau nu.

În urma solicitărilor Biroului Vamal Constanța Sud către x privind mărfurile posibil abandonate aflate în magazia-depozit 2.2 nu s-au primit informații clare privind starea juridică și cantitatea mărfurilor, drept urmare s-a procedat la verificarea de către autoritatea vamală a felului și cantităților de mărfuri existente în magazia depozit 2.2. Rezultatele verificărilor au fost consemnate în procesul verbal înregistrat la Biroul Vamal Constanța Sud sub nr.x, în urma inventarierii rezultând o cantitate faptică de **2.179 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x.**

În urma verificării efectuate la sediul .X., de către reprezentanții x, administratorul societății a comunicat verbal organelor vamale că băuturile alcoolice care fac obiectul procesului verbal de control nr.x au fost abandonate către x în urma unor solicitări venite din partea acestuia. Bunurile au fost identificate ca intrate în gestiunea societății în baza invoice-ului nr.x, respectiv **2.321 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x** achiziționate la pretul de x usd/bax (1bax = 6 sticle de plastic * 1,75 l/sticlă), rezultând o valoare totală de x usd. În baza contractului de depozitare nr.x încheiat cu x, .X. a solicitat transferul și depozitarea bunurilor în magazia – depozit 2.3 aparținând x.

Astfel, urmare documentelor și informațiilor primite atât de la x cât și de la .X., a diferențelor constatate între verificările de la depozitul 2.2 din mai 2013 și intrările în gestiunea .X. din august 2005 evidențiate în invoice-ul nr.x, organele vamale au constatat ca fiind lipsă la inventar **142 baxuri * 6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca McCormick.**

Bunurile stabilite ca fiind lipsă la inventar au fost considerate de organele vamale ca aparținând .X., neputând fi considerate abandonate în lipsa unei declarații autentice/renunțare în scris din partea proprietarului. Mai mult, lipsa bunurilor nu a putut fi justificată cu documente de către proprietar, ele fiind considerate ca fiind consumate sau utilizate în zona liberă, în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

În condițiile în care nu se cunoaște data la care bunurile lipsă au fost consumate și nici persoana care a participat la această consumare sau utilizare, datoria vamală a fost stabilită în sarcina ultimei persoane cunoscute de autorități ca fiind în posesia bunurilor, respectiv .X.. Drept urmare, organele vamale au

emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x în baza procesului verbal de control nr. x, stabilind în sarcina .X. obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **x lei**: taxe vamale = x lei, accize = x lei, TVA = x lei, accesorii = x lei.

În drept, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“Articolul 20

(1) Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

(2) Celelalte măsuri prevăzute de dispozițiile comunitare care reglementează domeniul specifice referitoare la schimburile cu mărfuri se aplică, după caz, potrivit clasificării tarifare a acelor mărfuri”

“Articolul 29

(1) Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv pretul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33 [...].”

“Articolul 172 **(1) Orice activitate industrială, comercială sau de servicii dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber trebuie autorizată în condițiile prevăzute în prezentul cod. Desfășurarea unor astfel de activități trebuie comunicată în prealabil autorităților vamale.”**

“Articolul 176

(1) Toate persoanele care desfășoară o activitate care implică fie depozitarea, prelucrarea sau transformarea, fie vânzarea sau cumpărarea de mărfuri într-o zonă sau antrepozit liber trebuie să țină evidența operativă a mărfurilor într-o formă aprobată de autoritățile vamale. Mărfurile sunt înregistrate în evidența operativă imediat ce sunt aduse la sediul persoanei respective. Evidența operativă trebuie să dea posibilitatea autorităților vamale să identifice mărfurile și să le înregistreze mișcările.”

“Articolul 205

(1) O datorie vamală la import ia naștere prin:
- consumul sau utilizarea, într-o zonă liberă sau antrepozit liber, a mărfurilor supuse drepturilor de import, în alte condiții decât cele prevăzute în legislația în vigoare.
Atunci când mărfurile dispar și când dispariția lor nu poate fi justificată într-o manieră satisfăcătoare pentru autoritățile vamale, autoritățile vamale

respective pot considera mărfurile ca fiind consumate sau utilizate în zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul în care mărfurile sunt consumate sau sunt utilizate mai întâi în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Debitorul vamal este persoana care a consumat sau utilizat mărfurile și orice persoană care a participat la această consumare sau utilizare și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile au fost consumate sau utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

Atunci când autoritățile vamale consideră mărfurile care au dispărut ca fiind consumate sau utilizate într-o zonă liberă sau antrepozit liber și nu este posibilă aplicarea alineatului precedent, persoana obligată la plata datoriei vamale este ultima persoană cunoscută de aceste autorități ca fiind în posesia mărfurilor.”

“Articolul 214

(1) În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fără a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile mărfurilor se determină pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele mărfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci când nu este posibilă stabilirea precisă a datei la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritățile vamale decid că mărfurile îndeplinesc condițiile în care ia naștere o datorie vamală.

[...] Cu toate acestea, atunci când autoritățile vamale dețin informații pe baza cărora pot stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru mărfurile în cauză se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existența datoriei vamale rezultate din situația respectivă pe baza informațiilor disponibile.”

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2454/93 AL COMISIEI din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar

“Articolul 169

(1) În cazul în care elementele folosite la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate în momentul acestei determinări în altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb de folosit la determinarea acestei valori, exprimat în moneda statului membru respectiv este cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare.

(2) Cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii se folosește pe durata lunii calendaristice următoare cu excepția cazului în care este înlocuit de un curs stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 171.

(3) În cazul în care cursul de schimb nu este înregistrat în penultima zi de miercuri, în conformitate cu alineatul (1) sau, în cazul în care fiind înregistrat, nu a fost publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare, ultimul curs înregistrat și publicat pentru această monedă, în decursul celor 14 zile precedente, se consideră curs înregistrat pentru ziua de miercuri în cauză.”

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României:

“Art. 56. - (1) Dispozițiile prezentului capitol stabilesc modul de determinare a valorii în vamă în scopul aplicării Tarifului vamal al României și a măsurilor netarifare prevăzute de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice legate de schimbul de mărfuri.

(2) Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal al României. “

„Art. 227. - (1) Datoria vamală la import ia nastere prin consumul sau utilizarea într-o zonă liberă sau antrepozit liber, a mărfurilor supuse drepturilor de import, în alte condiții decât cele prevăzute în legislația în vigoare. Când mărfurile dispar și dispariția lor nu poate fi justificată în mod temeinic autorității vamale, aceasta poate considera că mărfurile au fost consumate sau utilizate în zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt consumate sau sunt utilizate pentru prima oară în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Debitorul este persoana care a consumat sau utilizat mărfurile, precum și orice persoană care a participat la această consumare sau utilizare și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost consumate sau utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

(4) Când autoritatea vamală consideră că mărfurile care au dispărut au fost consumate sau utilizate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber și nu este posibilă aplicarea alin. (3), persoana obligată la plata datoriei vamale este ultima persoană cunoscută de autoritatea vamală ca fiind în posesia mărfurilor.”

Ordin nr. 7394/2007 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere:

“Art. 67. - Mărfurile necomunitare plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber pot fi utilizate sau consumate fără a se naște o datorie vamală la import, în conformitate cu prevederile art. 205 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, numai în cazurile și în condițiile reglementate în acest capitol. “

Legea 287/17.07.2009 privind Codul Civil:

“ Art. 562 Stingerea dreptului de proprietate

[...]

(2) Proprietarul poate abandona bunul său mobil sau poate renunța, prin declarație autentică, la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară. Dreptul se stinge în momentul părăsirii bunului mobil, iar dacă bunul este imobil, prin înscrierea în cartea funciară, în condițiile legii, a declarației de renunțare.”

“Art. 941 Dobândirea bunului prin ocupațiune

(1) Posesorul unui lucru mobil care nu aparține nimănui devine proprietarul acestuia, prin ocupațiune, de la data intrării în posesie, însă numai dacă aceasta se face în condițiile legii.

(2) Sunt lucruri fără stăpân bunurile mobile abandonate, precum și bunurile care, prin natura lor, nu au un proprietar, cum sunt animalele sălbatice, peștele și resursele acvatice vii din bazinele piscicole naturale, fructele de pădure, ciupercile comestibile din flora spontană, plantele medicinale și aromatice și altele asemenea.

(3) Lucrurile mobile de valoare foarte mică sau foarte deteriorate care sunt lăsate într-un loc public, inclusiv pe un drum public sau într-un mijloc de transport în comun, sunt considerate lucruri abandonate.”

HOTĂRÂRE nr. 707/2006 din 7 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, publicată în Monitorul Oficial nr. 520 din 15/06/2006, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 648. - (1) La expirarea termenelor de păstrare prevăzute în prezentul capitol, dacă titularii nu au reglementat situația vamală a mărfurilor, acestea se valorifică potrivit normelor legale în vigoare.

(2) În cazul în care titularii abandonează mărfurile printr-o declarație scrisă dată autorităților vamale condițiile de valorificare sunt îndeplinite din momentul depunerii acestei declarații.”

Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“**Art.136 (1)** În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) **lit. a)** și **d)**, faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.”

“Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) [lit. a\) -d\)](#). “

“Art. 139¹. - (1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar, în cazul operațiunilor suspendate sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 134² [alin. \(3\)-\(8\)](#), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situația în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană. “

“Art. 140. - (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

[...]

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² [alin. \(2\)](#), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei. “

„ART. 157 Plata taxei la buget

[...]

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.”

“ART. 176 Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

Norme metodologice

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din anexa nr. 1 cuprinde și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15 grade C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul și condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.”

“ART. 206² Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice și electricitate.”

“ART. 206⁵ Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;
- b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

ART. 206⁶ Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

ART. 206⁷ Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

- a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru și pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la art. 206⁵⁶;

c) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 9-a din prezentul capitol și conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei

de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(10) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație.”

“ART. 206¹⁴ Alcool etilic

(1) În înțelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclurii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;

c) țuică și rachiuuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica și rachiuurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.”

Conform dispozițiilor legale antecitate, se reține faptul că operatorii care desfășoară operațiuni de depozitare sau comercializare de mărfuri necomunitare în zona liberă au obligația să solicite autorizarea activităților sale de către autoritatea vamală de control, să notifice în prealabil autoritatea vamală cu privire la desfășurarea activităților în zona liberă și să înregistreze în evidența operativă mărfurile. Mărfurile necomunitare intrate în gestiunea operatorilor din zona liberă nu pot fi nici consumate nici utilizate, în caz contrar, pentru **mărfurile a căror dispariție nu poate fi justificată într-o manieră satisfăcătoare pentru autoritatea vamală, se naște o datorie vamală.** Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

Se reține că, deși mărfurile pot să nu fie consumate sau utilizate *stricto sensu*, legiuitorul a prevăzut că atunci când dispariția nu poate să fie justificată într-o manieră satisfăcătoare pentru autoritatea vamală, această dispariție este tratată ca fiind consum sau utilizare.

Atunci când autoritățile vamale consideră mărfurile care au dispărut ca fiind consumate sau utilizate într-o zonă liberă sau antrepozit liber,

persoana obligată la plata datoriei vamale este ultima persoană cunoscută de aceste autorități ca fiind în posesia mărfurilor.

.X. a desfășurat operațiuni de depozitare, respectiv comercializare, prin introducerea, depozitarea și vânzarea de mărfuri cu statut necomunitar în spațiul în care și-a desfășurat activitatea, situat în magazia 2.3 din incinta 1 a Zonei Libere Constanța Sud, începând cu iulie 2005.

Aceste activități au fost desfășurate inițial în baza contractului de depozitare nr. x încheiat cu x prin care societatea putea să depoziteze mărfuri în zona depozit 2.3, contract ce a încetat la data de 31.05.2006, iar ulterior în baza contractului de închiriere nr. x care a încetat la 31.03.2008.

Astfel, societatea .X. a introdus în magazia 2.3 cantitatea de 2.321 baxuri * 6 sticle * 1,75l cu băuturi alcoolice marca x (whisky, vodka și rom) cumpărate din USA în baza facturii de achiziție nr.x la prețul de achiziție de x usd/bax.

În perioada 17.05.2013-22.05.2013 reprezentanții biroului vamal împreună cu reprezentanții x au efectuat un control inopinat la magazia 2.2 (adiacentă magaziei 2.3) aparținând x din incinta Zonei Libere Constanța Sud și au constatat potrivit Procesului verbal de control nr.x că, în afara bunurilor depozitate în stațiile închiriate de diferiți operatori în zona liberă, pe culoar, în interiorul magaziei-depozit 2.2, se aflau și băuturi alcoolice aparținând .X. Ulterior, în urma verificărilor efectuate de x la sediul societății, administratorul acesteia a comunicat verbal că băuturile alcoolice care au fost constatate lipsă prin Procesul verbal de control nr. x au fost abandonate de petentă către x.

În urma inventarierii întreprinse și luând în considerare documentele aflate în posesia autorității vamale, Biroul Vamal Constanța Sud a constatat o cantitate faptică de 2.179 baxuri *6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x, rezultând o diferență în minus de **142 baxuri *6 sticle plastic * 1,75 l/sticlă de băuturi alcoolice marca x.**

În perioada respectivă nu au fost introduse, respectiv nu au fost scoase, cu efectuarea de formalități vamale, alte cantități de băuturi alcoolice marca x din gestiunea petentei, astfel încât diferența în minus nu a putut să fie justificată de petentă. Mai mult, această diferență în minus nu a fost contestată de petentă, aceasta contestând doar imputarea datoriei vamale născută prin dispariția nejustificată a mărfii.

Deoarece .X. nu a putut justifica lipsa mărfurilor, în mod legal s-a stabilit în sarcina sa o datorie vamală în sumă totală de x lei si accesorii aferente în sumă de x lei, aferentă acestor mărfuri în condițiile în care societatea nu probează ieșirea respectivelor mărfuri din zona liberă și nici abandonul acestora.

În susținerea contestației, petenta face următoarele precizări:

1. Actele contestate au fost întocmite eronat de autoritatea vamală cu nerespectarea prevederilor art. 227 alin. (3) și (4) din Legea 86/2006 privind

Codul Vamal al României, iar societatea nu se face răspunzătoare de „consumul sau utilizarea mărfurilor respective” constatată în data de 22.05.2013, subliniind faptul că din data de 31.03.2008 contractul de depozitare încheiat cu x a încetat.

Petenta face referire la faptul că, după încheierea contractului de depozitare, x a notificat-o în repetate rânduri (notificarea nr.x și nr.x) pentru a ridica mărfurile din magazia-depozit 2.3, în caz contrar considerându-se o renunțare tacită asupra mărfurilor abandonate, iar proprietatea acestora va trece în sarcina x.

În condițiile în care, nu a fost depusă în susținerea constatației o declarație scrisă de abandon a mărfurilor respective, conform dispozițiilor legale - art. 562 alin.(2) din Legea 287/17.07.2009 privind Codul Civil , organele vamale, în mod legal, au considerat la data constatării lipsei de mărfuri (22.05.2013) ultima persoană cunoscută ca fiind în posesia mărfurilor respective ca fiind .X.

2. Depozitarea bunurilor a fost făcută în data de 05.08.2005 în magazia-depozit 2.3, din incinta nr.1A, sub supraveghere vamală, ori organul vamal a constatat, în data de 14.05.2013 prezența mărfurilor în magazia-depozit 2.2.

Chiar dacă mărfurile au fost găsite în magazia-depozit 2.2, administratorul societății, așa cum reiese din adresa acesteia nr.x către Biroul Vamal Constanța Sud, recunoaște că mărfurile respective au aparținut .X. regăsindu-se în factura de achiziție nr.x și că ele au fost abandonate în favoarea x.

Magazia 2.2 este adiacentă magaziei 2.3 unde au fost depozitate inițial mărfurile. Biroul Vamal Constanța Sud a solicitat x cu adresa nr.x informații cu privire la documentele în baza cărora mărfurile se aflau depozitate în magazia 2.2, însă aceștia nu se aflau în posesia unor documente de transfer între cele două magazine.

Mai mult, constatările organelor vamale, au fost făcute comparând intrările în gestiunea societății .X. în baza facturii nr. x și stocurile factice inventariate în depozitul 2.2.

Având în vedere că .X. nu a prezentat o declarație scrisă de abandon a mărfurilor, nu a prezentat documente privind predarea către x a mărfurilor la încetarea contractului de închiriere, nu a notificat Biroului Vamal Constanța Sud încetarea activității de depozitare în magazia-depozit 2.3, organele vamale, în mod legal, au tras concluzia că ultima persoană cunoscută ca fiind în posesia mărfurilor dispărute rămâne tot .X.

3. În conformitate cu invoice-ul nr.x și cu certificatul de origine, subscrisa este doar destinat al bunurilor, astfel pe cale de consecință nu a fost inițiată nicio acțiune în vederea preluării bunurilor, mai ales că nu există niciun document care

să ateste calitatea subscrisei de proprietar sau mandat/împuternicire de la proprietarul bunurilor.

Potrivit invoice-ului nr.x, **.X.** a devenit proprietar al bunurilor din factură, calitate în baza căreia, la încetarea contractului de depozitare, trebuia să reglementeze situația bunurilor introduse în magazia 2.3, fie prin preluarea acestora, fie prin acordarea unei alte destinații prevăzute de lege, fie prin abandonul acestora prin declarație scrisă.

Întrucât petenta nu a efectuat niciunul din actele menționate anterior, manifestându-și doar pasivitatea în raport cu acestea, **.X.** a rămas proprietarul mărfurilor achiziționate și introduse în magazia 2.3, inclusiv a celor dispărute.

În plus, afirmația conform căreia petenta este doar destinatar al bunurilor, este contrazisă chiar de afirmația regăsită în adresa nr.x întocmită de **.X.** către Biroul Vamal Constanța Sud în care se precizează că „*societatea noastră este beneficiarul final al acestui transport*”.

Conduita neglijentă a societății cu privire la mărfurile care îi aparțineau rezultă și din neîndeplinirea obligațiilor față de Biroul Vamal Constanța Sud începând cu data de 01.07.2007 (data aplicării reglementărilor comunitare în România), respectiv: nu a notificat biroul vamal cu privire la desfășurarea activității de depozitare în zona liberă, nu a efectuat demersuri în vederea obținerii aprobării de evidență operativă de la autoritatea vamală, nu a prezentat autorității vamale evidența operativă cu privire la mărfurile depozitate, nu a notificat biroul vamal despre încetarea activității de depozitare în zona liberă odată cu încetarea contractului de închiriere nr.x.

Neexistând alte documente care să dovedească contrariul, și în cazul acestei afirmații, se reține faptul că **.X.** este proprietarul mărfurilor.

4. x ne-a comunicat prin adresele nr.x și nr.x faptul că bunurile aflate în zona liberă sunt considerate abandonate, respectiv, dacă în termen de 5 zile/30 zile de la data adresei nu sunt preluate de societatea noastră, acest lucru va fi considerat o renunțare tacită asupra proprietății mărfurilor abandonate iar x se va afla în situația unui bun proprietar al bunurilor în conformitate cu prevederile art. 562 pct.2 și art. 941 pct.2 din Codul Civil. În niciuna din cele două adrese primite de la x nu ne-a fost indicată vreo obligație legală în sarcina subscrisei de a-și manifesta în scris punctul de vedere cu privire la abandonul mărfurilor și intrarea acestora în posesia x;

În ceea ce privește aceste afirmații, petenta ar fi trebuit să cunoască faptul că procedura abandonului este reglementată de art. 652 alin.(2) din Legea 287/17.07.2009 privind Codul Civil, în baza căreia se prevede că **proprietarul poate abandona bunul său mobil prin declarație autentică**, indiferent de cele învederate de x în cuprinsul celor două notificări.

5. Reprezentanții societății nu au mai avut acces la aceste bunuri din luna martie 2008, iar fiecare accesare a spațiului de depozitare a bunurilor a fost făcută în prezența unui reprezentant al x și al unui inspector vamal, astfel orice „operațiune de utilizare sau consum” a bunurilor în cauză, ar fi fost notată de aceștia, cu atât mai mult cât magazionerul de la x consemna într-un registru toate eliberările de marfă, întrucât răspundea de integritatea bunurilor pe care le avea în posesie.

Reprezentanții autorității vamale nu au asistat la accesarea spațiului de depozitare din magazia 2.3, excepție făcând data descărcării bunurilor la achiziție.

În perioada până la 31.03.2008 mărfurile depozitate în magazia-depoziț 2.3 aparținând x se aflau în proprietatea petentei, astfel orice dispariție de marfuri din gestiunea sa îi este imputabilă.

6. Conform prevederilor art. 227 din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României, legiuitorul, în vederea întocmirii de acte fiscale pentru regularizarea situației, în situația în care se constată faptul că unele bunuri au fost consumate în zona liberă, impune autorității vamale să identifice persoana sau persoanele responsabile de consumul sau utilizarea acestor bunuri, precum și altă persoană care știa sau ar fi trebuit să știe că bunurile au fost consumate sau utilizate. Mai mult, legiuitorul a dispus și că, în cazul în care persoana vinovată nu poate fi identificată, atunci responsabilitatea plății taxelor vamale cade în sarcina ultimei persoane care se află în posesia bunurilor în cauză.

În vederea stabilirii persoanei care a utilizat/consumat mărfurile lipsă în Zona liberă, Biroul Vamal Constanța Sud a întreprins următoarele demersuri:

- în urma verificării de către reprezentanții x la sediul societății .X., administratorul societății a comunicat verbal faptul că mărfurile au fost abandonate către x, așa cum rezultă și din adresa nr.x trimisă de către .X. către Biroul Vamal Constanța Sud;
- au fost făcute solicitări repetate către x cu privire la stabilirea regimului juridic al mărfurilor, cu privire la documentele în baza cărora mărfurile au fost depozitate pe culoarul din magazia 2.2, dacă a fost făcută vreo inventariere a mărfurilor și dacă există documente referitoare la abandon.

Nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației acest argument, având în vedere că organul vamal a făcut demersuri în vederea identificării persoanei sau persoanelor responsabile de consumul sau utilizarea acestor bunuri.

Referitor la faptul că .X. a fost considerată ca fiind ultima persoană care a fost în posesia mărfurilor în cauză, acest lucru rezultă în mod clar atât din factura de achiziție nr. x cât și din adresa societății către Biroul Vamal Constanța Sud nr.x în care se precizează faptul că societatea „ *nu a mai importat alte cantități de băuturi alcoolice în afară de cele menționate în invoice x și nici nu a valorificat*

din cantitatea de băuturi alcoolice depusă în magazia 2.2 din Zona Liberă Constanța Sud'.

Având în vedere aspectele constatate, documentele solicitate, răspunsurile primite, Biroul Vamal Constanța Sud a constatat **.X.** ca fiind ultima persoană cunoscută ca fiind în posesia mărfurilor în cauză, drept pentru care datoria vamală a fost stabilită în sarcina ei.

7. În conformitate cu prevederile art. 23.1 din contractul de depozitare nr.x, de la data de 30.04.2008 acest contract a devenit contract de garanție reală – gaj asupra mărfurilor depozitate instituit în favoarea x, întrucât de la data de 31.03.2008, am sistat efectuarea de plăți către depozitar.

Contractul de depozitare menționat de petentă a încetat la 31.05.2006, începând cu data de 01.06.2006 fiind aplicabile prevederile contractului de depozitare nr.x, contract în care nu se mai regăsesc prevederile art. 23.1 invocate de petentă.

Ținând cont de cele menționate anterior, în condițiile în care nu a putut fi stabilită data la care bunurile lipsă au fost consumate și nici persoana care a participat la această consumare sau utilizare, datoria vamală a fost stabilită în sarcina ultimei persoane cunoscute de autorități ca fiind în posesia bunurilor, respectiv **.X.**, organele vamale emițând în mod legal și corect Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care au fost stabilite în sarcina **.X.** obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **x lei** reprezentând taxe vamale = x lei, accize = x lei, TVA = x lei, accesorii = x lei

Astfel, în măsura în care argumentele petentei nu sunt de natură să modifice constatările organelor vamale, contestația se va respinge ca neîntemeiată.

3.2 Referitor la solicitarea suspendării executării silite pana la solutionarea contestatiei

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestații 1 se poate investi cu analiza pe fond a acestui capat de cerere, în condițiile în care suspendarea executării actului administrativ fiscal nu intra în competența sa materiala de soluționare.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care au fost stabilite în sarcina **.X.** obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **x lei**: taxe vamale = x lei, accize = x lei, TVA = x lei, accesorii = x lei

Contestatia societatii vizează și suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

În drept, referitor la **suspendarea executarii actului administrativ fiscal**, sunt incidente prevederile **art. 278** alin. (1) și alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 278. - Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune, după cum urmează:

- a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei;*
- b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depășește 10.000 lei;*
- c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depășește 100.000 lei;*
- d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depășește 1.000.000 lei.”*

Totodată, dispozițiile art.14 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipulează:

“(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, în condițiile art.7, a autorității publice care a emis actul, persoana vatămăta poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea partilor.”

Având în vedere aceste dispoziții imperative ale legii, solicitarea contestatarii de suspendare a executării actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestații 1 din cadrul D.G.R.F.P.B. nu se poate investi cu soluționarea acestui capat de cerere, competența revenind instantelor judecătorești, conform legii.

Prin urmare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul solutionare contestații 1 constată necompetența materială privind solicitarea contestatarii de suspendarea a executării obligațiilor de plata stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă de DGRFP Galați – Biroul Vamal Constanța Sud.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 20, alin.(1) și (2), art.29 alin.(1), art. 172 alin.(1), art.176 alin.(1), art.205 , art.214 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 169 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2

iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art.56, art.227 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, art.67 din Ordinul nr. 7394/2007 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere, art. 562 alin.(2) și art. 971 din Legea 287/17.07.2009 privind Codul Civil, art. 648 din Hotărârea nr. 707/2006 din 7 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, publicată în Monitorul Oficial nr. 520 din 15/06/2006, cu modificările și completările ulterioare, art.136, art.139, art.139¹, art.140, art.157, art.176, art.206², art.206⁵, art.206⁶, art.206⁷, art.206¹⁴ din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art.278 alin.(1) și alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 14 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **.X.**, în ceea ce privește Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisă de Biroul Vamal Constanța Sud în baza procesului verbal de control nr.x, prin care organul vamal a stabilit în sarcina societății **obligații de plată suplimentare în sumă totală de x lei;**

2. Constatarea necompetenței materiale a Serviciului Soluționare Contestații 1 din cadrul DGRFP București privind suspendarea executării titlului de creanță.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.